

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

Predmet: Primjedbe na Nacrt prijedloga predmetnog kurikula **Engleski jezik**

Prijedlog kurikula engleskog jezika, čini se, polazi od pretpostavke da u većini škola već postoje preduvjeti za njegovu primjenu.

U nastavi stranih jezika, možda i više nego u nastavi nekih drugih predmeta, za stjecanje novih znanja i vještina (osobito slušanja i razumijevanja), nužno je potrebno raspolagati i određenim materijalnim temeljima. Teško je kod učenika razvijati „medijsku pismenost“ kada u cijeloj školi imate na raspolaganju dva projektora, dva televizora i dva laptopa. Kako da razvijate kod djece umijeće slušanja izvornih govornika kada raspoložete samo CD playerom sumnjive kvalitete?

Pritom moram napomenuti da se nikada nisam slagala s traženjem izgovora i isprika u nedostatku novca u obrazovnom sustavu. Svi znamo da se dobar profesor domišlja načinima kako da nadomjesti nedostatak raznoraznih tehničkih momenata i pomagala. Ali to je rješenje u nuždi, preživljavanje, a ne nešto čemu bi trebalo težiti kao pravilu.

Druga stvar koja **me** pomalo **brine** je **naglašavanje nastavnikove veće „slobode izbora nastavnih sadržaja“**. I do sada je u nastavi stranih jezika ta sloboda bila nešto veća nego u ostalim predmetima. Uz odabrani udžbenik, uvijek je bilo prostora i potrebe za obogaćivanjem nastave dodatnim sadržajima, proširivanjem vokabulara, teme i sl. **Bilo bi dobro kad bi postojao i neki zaštitni mehanizam od odabira sadržaja kojima se učenicima sugeriraju, da ne kažem nameću**, sadržaji i vrijednosni sustavi profesora, na koje profesor ima pravo ali koji ne bi sami po sebi trebali predstavljati nastavni sadržaj. Slučajno sam, primjerice, u razgovoru s nekim učenicima doznala da u jednoj srednjoj školi dodatni tekstovi (pa čak i testovi) koje profesorica engleskog bira često imaju jasno seksualne aluzije koje su potpuno neprimjerene toj dobi, a pogotovo školskom okruženju i njegovom odgojnom aspektu.

Potom, **nejasno je kako se područja međukulturne komunikacijske kompetencije i samostalnosti u ovladavanju jezikom** (uključujući kritičko mišljenje i medijsku pismenost), **koja će se ocjenjivati opisno, trebaju odraziti na brojčano ocjenjivanje komunikacijske jezične kompetencije** (koja uključuje vokabular, gramatiku, pravopis, slušanje i čitanje s razumijevanjem).

Ishodi učenja navedeni po razredima osnovne i srednje škole prilično su apstraktni i ne pomažu zaključiti koja bi to razina znanja i jezičnih vještina odgovarala određenom stupnju učenja jezika.

Nastavnici su željni preciznijih uputa za rad, koje uvijek mogu - prema vlastitim sposobnostima, entuzijazmu i kreativnosti - modificirati i proširivati. Nakon pročitanih 200-injak stranica engleskog kurikula, nisam ništa pametnija, ne nalazim u njemu ništa revolucionarno, ništa novo (osim možda nekog nazivlja) i, nažalost, ništa konstruktivno. Smatram ga vrlo maglovitim i nekonkretnim. Voljela bih u prijedlogu reforme, koja je apsolutno potrebna, vidjeti kao temelj i polaznu točku snimku postojećeg stanja, npr. najveći

u ime obitelji

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

problemi u nastavi stranih jezika trenutno su 1., 2, 3....., a onda konkretne prijedloge za rješavanje imenovanih problema.

Često u obrazovanju postoji raskorak između problema na terenu i rješenja koja se nude „odozgo“, a smišljaju ih stručnjaci, čije kvalifikacije (u smislu stručne spreme) nitko ne dovodi u pitanje, ali često im nedostaje iskustva u učionici (koje nosi sasvim specifične teškoće) pa „rješenja“ budu neprovediva u praksi jer nedostaje suradnje s ljudima iz prakse. Nužno je u proces uključiti ljude „ s terena“, ali razumljivo je da se mnogi, i vrlo kvalitetni, profesori nemaju motivacije „gurati“ u naknadno davanje mišljenja o nečemu što je već zaključeno, a da ih se nije konzultiralo.

Ovako se sve svodi na samozadovoljno teoretiziranje izabranih stručnjaka i zbunjenost čitatelja (koji su, nažalost, isto tako i subjekti te iste zamišljene reforme) u pogledu toga „što je pjesnik želio reći“. I, konačno, potpunu nemotiviranost potonjih da revidiraju ono što teško shvaćaju i reagiraju na isto.

U zaključku, radi se o nejasnom, nepreciznom i nekonkretnom dokumentu koji neće unaprijediti nastavu engleskog jezika.

Udruga U ime obitelji

Maja Bulović, profesor engleskog jezika,
Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb

facebook
UlmeObitelji
www.uimeobitelji.net